

EL LLENGUATGE DE LES FLORES

En una casa, enmig d'un bosc vivia un noi de 16 anys anomenat Shigaki Osoa. Era un jove samurai que havia hereditat dels seus pares l'espasa japonesa "Ryu Hana".

Quan era molt petit, els seus pares van ser assassinats mentre ell collia mores. Havia decidit que a l'hivern dels seus 16 anys, quan els camps floreixin aniria a buscar l'assessí dels seus pares. Havia arribat l'hora. Va preparar l'equipatge, va agafar la Ryu Hana i se'n va anar.

Després de caminar cinc dies i cinc nits, just a l'alba del setè dia, va arribar a Okia, una gran ciutat. Arribar les muralles d'Okia, va arribar a un mercat ambulat on es venia de tot. Després de comprar suministros per cinc dies més, en Shigaki va intentar ^{trobar} aquell lloc però... es va perdre! Va seguir intentant sortir però no ho aconseguia. De cop, es va ^{perdre} però abans de caure al terra, algú el va agafar i el va guiar per un carreró on no hi havia guirabē ningū.

-hola -va dir el noi que s'havia anomenat - Em dic Yatatomi Hikari, tinc 16 anys i aquell d'allà és el meu mestre, - va dir mentre assenyalava un home vell i que estava assegut en un banc, a no gaire metres d'ells. En Shigaki va mirar a en Yatatomi i li va dir:

- Jo em dic Shigaki Osota, encantat. El velllet es va dirigir cap a ells i amb un gran somriure va mirar a en Shigaki i li va dir:

- Encantat, Osota. Jo em dic Horu Kiratomi. Veig que portes una espasa, ets un samurai?

En Shigaki va dubtar, però els va explicar tot.

Després d'escoltar tranquil·lament, en Horu li va dir:

- Crec que se't qui podria ser l'assessí dels teus pares, però dubto que puguis fer res i jo ja estic vell per aquestes coses. tot i així,

sí que tinc una solució: jo t'entrenaré... AH!

Però has de saber a qui t'enfrontes - va afirmar secament - sí és qui jo crec, estem parlant d'un gran cap de la mafia dels samurais, es diu Kuroyami Sanshine - va acabar.

Després de pensar-ho una mica, en Shigaki va acceptar. Van pujar una muntanya i van començar a entrenar i entrenar... sense adonar-se'n van passar 1... 2... 3 anys! En Shigaki i en Yata tomi eren com germans però... en Horu... va morir.

Just el segon any d'entrenament va agafar pulmonia. Va morir tres setmanes després, amb l'últim desig que els seus pupils complissin els seus objectius. Un cop acabat l'entrenament els dos amics van seure a prendre un te, esperant que es fes de nit. Quan ja passaven de les nou van sortir de casa i es van dirigir directament on estava en Kuroyami. Després de córrer una estona, van arribar a la porta de la mansió d'en Kuroyami. En el brogit de la nit, van atacar els guardies de la porta i van entrar directament per la porta gran (en tots els sentits). Però, com si fos un veritable dimoni, en Kuroyami va saltar i va atacar directament els nens. En aquell moment, en Shigaki va veure uns cartells plens de noms van apareixer els noms dels pares d'en Shigaki... ~~tutats~~. Aquell va ser el detonant. En Shigaki li va fer una senyal a en Yayatomi i els dos es van ficar esquena amb esquena i van cridar a la vegada:

HANA KOTOVAAA!!!

Amb aquesta gran tècnica, van matar a tots a volar (inclos en Kuroyami), tots es dolerets van caure derrotats. Els dos nens, molt ferits, van tornar a casa. Però temps després, van seguir tenint aventures i fins i tot es van casar i van tenir fills. Però, això, es una altra història.

Un Cap de setmana al càmping

Hi havia una vegada un grup de quatre amics compost per la Samara, el Aday, la Zoe i el José. Tots vivien a Madrid. Feia temps que tenien pensat fer un viatge al càmping, així que van decidir fer-lo ja. Es van reunir a casa de l'Aday i van reservar. Van anar tots corrents a fer-se la maleta perquè al dia següent marxaven. El divendres no anirien a l'institut, perquè encara anaven a l'institut, tan sol tenien uns 16 anys. Tots van anar a dir-li als seus pares que si es podien anar de ~~càmping~~ i tots va anar sense problemes perquè tots els pares van dir que sí.

Al dia següent, van parlar tots quatre i van quedar a les 11:00 al parc del centre. El pare de la Samara els va dir si volien que ell els portava al càmping i tots van dir que sí, així que els va portar el pare de la Samara. El càmping estava en La Moraleja, així que no estava molt lluny. Per fi, van arribar al càmping, el pare de la Samara

els va deixar allí i va marxar. Es van repartir les habitacions: la Samara i la Zoe juntes i l' Aday amb el José. Després, van estar tot el cap de setmana a la piscina perquè feia molta calor.

No van sortir del càmping per a res, s'ho van passar genial i quan es van adonar ja era l'hora de tornar. El pare de la Samara els va anar a buscar i tots van marxar cap a casa. Va ser un cap de setmana molt divertit.

MORTA AL Llac

Era l'any 2007. En un poble de Madrid, a l'escola Margallo, hi havien dos noies, Erica i Alma (que eren molt amigues, gairebé inseparables). Erica i Alma jugaven contentes, quan va arribar una noia nova que es deia Teresa.

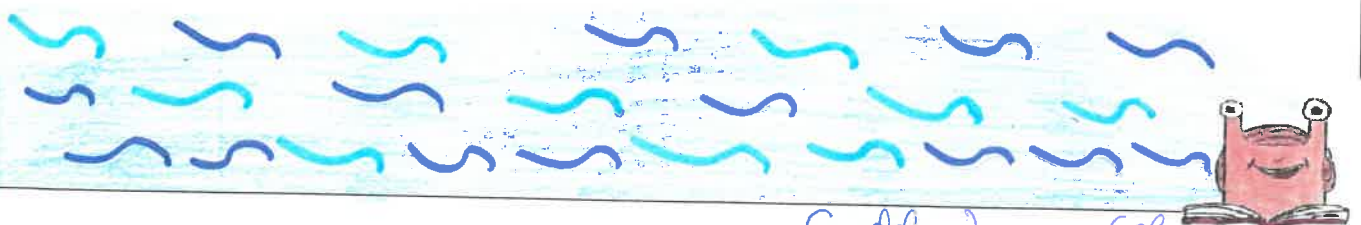
Un dia (quan feia unes setmanes des de que va arribar Teresa) Alma i Erica jugaven al costat del llac. Més tard va arribar Teresa, que els va dir: - Vull ser també la vostra millor amiga -. Erica i Alma van decidir que per ser millor amigues, Teresa havia de passar unes proves.

La primera prova era que Teresa s'hauria de fer un tall a la palma de la mà. Quan Teresa ho va fer va sofrir perquè es va fer molt mal.

Després va seguir amb les proves. La segona prova era que Teresa s'hauria de prendre dues llaunes de cervesa. Teresa mai havia begut alcohol, però ho va acceptar. Només faltava una prova i era que Teresa havia de creuar tot el llac, però en aquesta prova l'acompanyarien Alma i Erica.

Estaven totes ficades a l'aigua, quan Alma va decidir no seguir nedant i es va sortir de l'aigua. Va intentar que també es sortís Teresa, però no va poder convèncer-la. Erica li va dir a Teresa que si aconseguia creuar el llac serien les millors amigues, i van seguir nedant. Teresa cada vegada estava més marejada i poc a poc es va anar enfonsant a l'aigua. Alma es va llençar a l'aigua per salvar a Teresa, però quan va arribar a on Teresa estava, ja era massa tard i Teresa va morir.

SÓC UNA LLEGENDA

Un dia, a l'any, 2024 va haver una evacuació de tota la població dels Estats Units per una vacuna fallida, tots aquells que es van vacunar van desenvolupar un caràcter molt agressiu i només estava Willy a tots els Estats Units amb el seu gos. O això és el que pensava!!

Pensava que sols estava ell i els injectats. Un dia qual serol, Willy es va anar a caçar i li va dir al seu gos:

-Quedat aquí, que em vaig a caçar. Si a la nit no he tornat, marxa, guig!

Just abans de marxar, de sobte, el seu gos es va escapar. Willy va córrer darrere d'ell però el gos es va ficar a un edifici. Willy va agafar la seva ~~arma~~ i entra amb precaució a l'edifici. Willy i el seu gos surten de l'edifici. Willy se'n va a la central i allà preparava un parang per agafar injectats. Mentrestant va agafar el portàtil i fa un vídeo a Youtube dient:

- Per comprovar si hi ha unió persones vives, estavé a la central totes les tardes, si hi ha algú viu, que vingui, preparat

un parany per els injectats, Adéu!

Al cap de tres setmanes no hi havia ningú, i el mateix havia caigut al parany que era una corda penjant d'un cartell. Willy portava un ganivet, va tallar la corda i va caure però... es va clavar el ganivet, va tallar. Desobte, vam venir uns injectats. Però arriba Ana, una altra supervivent que va veure el video, va venir amb el seu

Mustang. Ana va abatre a un injectat i va capturar a un altre. Ana va curar a Willy, Willy li diu a Ana: - tona, té, aquí esta la cura, guardala! He d'explicarte una cosa, crec que això ha sigut amor a primera vista.

Li va donar un petó.

Willy va agafar una granada i la va llençar contra els injectats per salvar a Ana.

Tots dos van curar als injectats i des de aquell dia van ser pau i els Estats Units es va recuperar com a país.

L'aventura de la Candela i l'Àlex

Hi havia una vegada una noia que es deia Candela i vivia a Nova York. Però es va mudar a Hawaii amb la seva família. La Candela tenia el cabell marro i els ulls verds. Tenia un germà gran que es deia Héctor. Un dia mentre estava endreçant la habitació, va trobar un llibre on hi havia un mapa del tresor perdut. De sobte, va aparèixer un noi que l'estava espiant. Van començar a parlar, es deia Alex i van acabar sent els millors amics.

L'Àlex animava a la Candela que anés a buscar el tresor i al final va acabar cedint. Van preparar-se per tot el que pogués passar. Van caminar vint quilòmetres fins que van arribar a una cova, van caure a un forat fins al fons de la cova.

Ariadna Farina
6e B

La Candela amb el seu mòbil va trucar al seu germà, Héctor, que al final va acabar anant a buscar-los. A l'intentar entrar, ell va caure tombé.

Finalment van col·laborar i van fer un pont per passar pel forat per on habien caigut. Van passar pel pont, van entrar a la cova i es van trobar amb el tresor.

S'ho van emportar i van sortir corrents, comes a judeume!, perquè la cova es derrumbava.

Al final, van arribar a casa i van mirar el contingut del tresor.

Eren moltes monedes d'or. Eren rics!

Se les van repartir i amb elles van poder comprar-se tot allò que havien desitjat sempre.

Fo

Ariadna Ferrás
6ºB

La nena que no sap que Fet en la Història de Sant Jordi!

Hi havia una vegada, en el 2021, una nena que es deia Anastàsia. Tenia el cabell negre i arrinxolat, els ulls de color marró. A ella li agradava Fet Històries i dibuixar. Va anar a l'escola i va veure que la mestra va dir:

- Anem a escriure una història per Sant Jordi.

Ella estava tan contenta que va cridar de l'emoció. La professora li va renyar. Quan anava

a escriure es va adonar que no sabia què escriure. Van passar hores i hores. Mentre tant va dir la professora que la història necessitava un inici, un nus i un desenllaç, com sempre. Més tard va veure que era molt tard. De fet, li va trucar la seva mare i li va dir:

- On estàs? Ja és molt tard!

i li va respondre la filla:

- Estic a l'escola, estem fent una història. Ja sé que són dos quarts de set, i li va respondre la mare:

ELS INVISIBLES

Hi havia una vegada, en un dia de pluja, un noi

S'avorria molt a casa seva. Llavors, va dir:

- Doncs vaig a fer un invent.

El noi es va a posar a buscar alguna cosa per fer. Quan ja havia trobat coses, va pensar el que podia fer amb tot això.

va pensar i va dir:

- Doncs vaig a fer una màquina per fer-me invisible.

I va començar a muntar tot, però va passar que li faltaven dues peces. Quan va anar a buscar les peces, ell es va parar a pensar si tenia les dues peces que li faltaven i ell va pensar que sí però després, va veure que no estaven en aquell lloc. Llavors va anar a una tenda a comprar-les, però ja no havien més.

Després, va anar a la casa del seu germà i li va preguntar si tenia dos peces per una màquina de fer-se invisible i li va dir que sí, que tenia perquè va anar a una tenda i va agafar totes les peces. El seu germà li va donar les dues peces que li faltaven i es va anar a casa seva per muntar-la tot. Quan l'engegà a posar en marxa no li funcionava i va mirar el que li passava i veia perquè no havia posat bé el cable. El va posar bé i sí que li

funcionava. Quan se'l va posar, ell
se feia invisible i ja podia anar a
veure a la gent. Ell estava molt
content amb el seu invent.

Sheila Matorano 2013

Alejandra
6è B

Laura i Sol

Hi havia una vegada uns nens de 5è de Primària que li feien bullying a una nena anomenada Sol. Ella era una mica grassoneta. No li agradava anar a l'escola perquè allà era on es ficaven amb ella.

Un dia normal, a l'escola arribà una nena nova. Sol es va fixar en ella i va veure que també era una mica grassoneta com ella. Sol es va posar al costat d'ella per preguntar-li si volia ser la seva amiga i la nena va respondre que sí. Llavors Sol li va preguntar que com es deia i la nena va respondre i li va dir que es deia Laura.

-"Jo em dic Sol, m'agrada molt com et dius!"
A continuació, van arribar els nens de 5è, els que li feien bullying a Sol.

Alejandra
GEB

Sol li va xiuxiejar a Laura dient -1:º
-Aquests nens em fan bullying perquè sóc
grassoneta.

Els nens van arribar i van dir:

-Mireu! Tenim una nova nena i també és
GRASSONETA!

-Van dir amb un to de veu graciosos. Laura es
va aixecar i va dir:

-Sí, sóc una persona grassoneta i què pasja?
Vosaltres no us mireu al mirall? Sou uns
desnutrits, Sembleu un rat.

Laura els va deixar callats i després d'
una estona es van anar. Sol es va quedar
amb una cara d'estant i li va preguntar
que si de veritat no li donava por d'ells
i que després li fessin alguna cosa.

Alejandra
G&B

Laura li va contestar que no. Laura li va dir a Sol que a ella en l'altra cole li feien bullying pel mateix que a ella que li feien tots els dies i ja estava cansada. Li feien al cole els de 5è i Sol va dir que estava bé i que s'ho diria als pares, però que necessitava la seva ajuda per fer-ho. Aleshores, Sol va arribar a casa amb Laura. Els pares de Sol estaven al sofà quan van entrar a casa.

-Sol li va dir:

-Papà, mamà, he de parlar amb vosaltres. Els pares van quedar atònits. La mare va preguntar després quan li feien això i Sol va contestar des que van començar el curs. El pare ja no ho volia permetre més i se'n va anar cap a l'escola a parlar amb la directora. Després de parlar amb ella, la directora va cridar als pares dels nens

Alejandra
62B

i als nens. La directora els va dir als pares que els havia d'expulsar durant dues setmanes. Sol va dir que no calia que els expulsés, que ella ja tenia prou amb que ells es disculpassin amb ella i que la deixessin estar en pau. Els nens van acceptar i es van disculpar amb ella i amb la leura.

Finalment, tots van acabar sent amics.

Yasha, el salvador de la selva

Hi havia una vegada una selva on vivia una persona que es deia Yasha. Yasha portava el cabell platejat, perquè s'combinava amb la seva roba vermella.

Un dia, Yasha estava dormint. Van venir a la selva tres persones amb intencions malignes: les intencions eren... destruir la selva per fer un bloc de pirotècnia! Yasha es va despertar i es va assabentar de tot el que volien fer. Yasha va decidir que abans de que comencés la destrucció de la selva, posaria uns paramys no moltos: uns 20 paramys que fregessin un bloc amb la terra i causen en el focat quan ensopeguessin; uns altres 20 paramys de cordes que quan ensopeguessin causen. Quan van arribar les persones amb maquinària pesada els paramys no els afectaven. Yasha va recórrer a demanar-li ajuda als micos, fent gestos. Els micos van ajudar a Yasha molestant als que destruïen la selva, mentre Yasha va disparar amb arc i fletxa a les rodes de les màquines pesades per fer que no es moguessin.

Finalment, amb les màquines espallades i els micos molestant van fer la destrucció impossible a les persones. Yasha va tornar a viure tranquil en el seu món de pedra, sense estar destruït.

FI

Aleix Campos

DOS GRANS DETECTIUS

Hi havia una vegada, fa molt de temps, dos detectius que es deien Sami i Zakarín, que treballaven a Estats Units.

Un dia, va haver un assassinat i van cridar als detectius. Van haver de fer grans investigacions, van trigar dies fins que se'n van adonar que l'assessí era en Martí, que era buscat pels tres continents. El van buscar per tot arreu fins que es van adonar que tenia tres cases. Van buscar de casa en casa fins que el van trobar. Van trucar a la policia i el van ficar a la presó. El van jutgar i li va caure trenta-cinc anys de condemna. Els dos grans detectius van resoldre un altre cas!

El pobre d'en Polet

El 1970 va ser un any molt tranquil, excepte per un accident que va passar al poble de Vic. Tres escaladors, que es deien Joanet, Polet i Pauet, fent una ruta per la muntanya, amb intenció d'anar a escales, acabaven caient per un precipici.

Després de la caiguda, en Joanet i en Pauet només s'havien fet algunes rascaades, però en general estaven bé. El problema era en Polet, que semblava que tenia un braç trencat. El precipici no era gaire alt, feia uns deu metres d'alçada i, per uns escaladors professionals com ho eren ells, no resultava cap problema. El problema era en Polet, que no podia escalar. En Joanet era molt bona persona i no volia deixar a en Polet. En Pauet, en canvi, sabia que per aquell precipici passaven animals salvatges i, encara que també era bona persona, pensava en la supervivència del grup, bé ~~en~~ de la majoria.

Martí Gilebert
6B Vinicius 2016

Volia deixar en Polet sol al precipici!!!

Per molt que en Joanet no volgués deixar en Polet, al final ell i en Pauet van acabar deixant-lo a la seva sort.

Quan van arribar a Vic, van avisar a tothom perquè anessin a rescatarlo, però quan van arribar... Ja era massa tard...

Els animals salvatges l'havien devorat!

Després d'això, en Pauet i en Joanet mai més van tornar a escalar.

KISS Note

Un dia, Ray estava tranquil a casa, i va aparèixer una persona màgica que es deia Erika, amb un llibre màgic (quan escrivia el nom de dues persones, haurien de donar-se un petó abans de 24 h perquè sino ho feien, el llibre els robarà l'ànima!).

L'Erika va escriure el seu nom, Erika + Ray. i es van donar un petó. El Ray no creia que el llibre fos màgic, llavors l'Erika escriu el nom de dos polítics, encén la tele i els polítics es' estaven donant un petó. El Ray ja s'no creia i llavors l'Erika escriu el nom d'una alumna de la classe del Ray que es deia Merche i també posa el nom de la seva germana i del Ray: Ray + Erika + Merche + seva germana. Llavors tenen un problema: la Merche i la seva germana no saben que hi havia una maledicció.

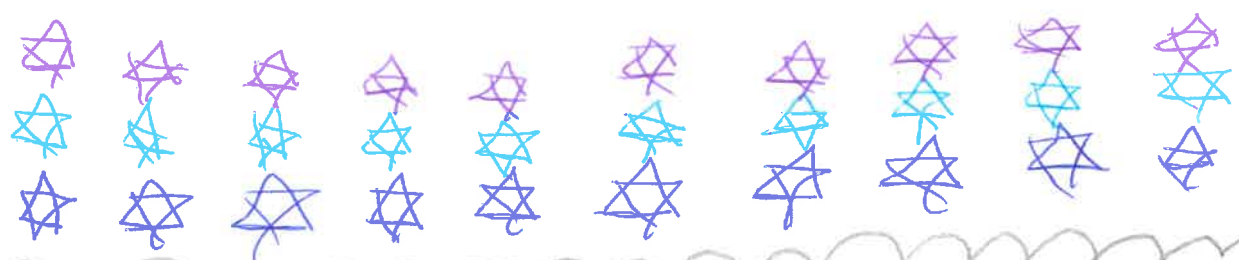
Un altre problema és que no sabien que passaria ara que hi havia 4 persones escrites juntes. La Merche pensava que el Ray li estava posant les banyes, però no han sigut novius mai.

Van dir tots d'anar darrere del cole per resoldre els problemes. Li van explicar a la Merche i a la seva germana la maledicció i van pensar una solució. Van pensar que podrien esborrar els noms però no va funcionar. Llavors van anar a casa a dormir i a pensar.

Al dia següent l'Erika va dir la resposta, però la germana de la Merche no va voler. Llavors haurien d'anar a buscar persones per substituir-les.

Els ja tenien les quatre persones. L'Erika va desfer l'encanteri. Les quatre persones es van morir i ells van prometre no parlar més d'això, mai més.

Lorenzo Ferreira GèB

EL BOSC DE LES MERAVELLES

Era una bonica tarda de primavera. Dos germans que s'afinaven molt, van anar a un bosc amb tota la seva família. Ells van decidir endinsar-se en el bosc.

Van caminar i caminar fins que allí es van trobar amb una enorme criatura. Era un gegant! El gegant estava plorant i llavors els dos germans van decidir acostar-se per preguntar-li al gegant que li passava. El gegant, molt trist, va respondre que el bosc de les Meravelles ja no és el ~~de~~ que era. Els dos germans confusos van dir el bosc de les Meravelles? Què és això? El gegant va respondre que el bosc de les Meravelles era un bosc on totes les criatures fantàstiques vivien en pau. Fins que a ell, va arribar un rei malvat, i va agafar la rosa de l'infinit. Aquesta rosa era molt important perquè protegia el bosc.

Si la tornaven al defensor del bosc, tot tornaria a ser com abans. El defensor del bosc era un braç que deien que vivia a la més negra del bosc. Nou els escoltar el que va dir el gegant, els dos germans es van dirigir al castell on estava la rosa de l'infinit. Quan van arribar, havien una trampa mortal. Però al final ja es veia la rosa de l'infinit. Els dos germans van pensar com pensar per on estaven les trampes fins que van tenir una idea: pensar corrents i així va ser el que van fer. Van agafar la rosa i van tornar amb la seva família i tot va tornar a ser com abans.

Iker Rodan
GéB

EL CINEMA

Un dia, un noi estava en el cinema sol.

Estava veient una pel·lícula d'amor, quan una noia es va seure al seu costat. La noia li va començar a parlar. Estaven parlant de les seves vides.

El noi s'estava enamorant de la noia, i cada vegada més, fins que la noia li va dir de quedar un altre dia amb ell, perquè la noia també s'estava enamorant d'ell, perquè havien connectat molt bé. Al dia següent, van quedar en un parc que es diu el parc de la Plazoleta. El noi estava esperant a la noia i després de cinc minuts va arribar. Van estar tota la tarda junts, i van anar a comprar-se un gelat. Es van mirar tots dos als ulls i es van donar un petó. La noia, li va dir al dia següent que està casada. El noi estava tot decepcionat, i es va anar corrents a casa seva a plorar. La noia estava plorant perquè sentia mala persona, i trucava des telèfon al noi. Ell li rebujava les tacades.

Després de molt de temps van tornar a quedar i ho van parlar i van decidir ser els millors amics. Van començar a viatjar per tot el món.

Després d'una setmana
bé

Al Final de l'atac de San Martí

Ai 1946 va haver una de les guerres més grans del món.
En un camp de guerra vivia una nena que es deia Carol, el seu Pare i la Seva mare.

Va veure un atac de San Martí i l'intentava perseguir. Quan va Parar, va mirar al seu voltant i només havien arbres! S'havia Perdut, i sense voler s'havia dormit. Quan es va despertar, estava al Final de l'atac de San Martí, Va veure que no hi havia guerra i que estava en un món millor. Però, va escoltar una cosa darrera d'ella, va girar-se i va veure que el seu món estava destruint el món de l'atac de San Martí, no s'adonaven que estaven destruint aquell món. La Carol va cridar i cridar fins que van parar i es van fixar en aquella nena, que els hi estava explicant el que estava passant.

La guerra va parar i van decidir que sigui un secret, per això segurament no has escoltat història mai a la teua vida.

El rescat de Ashano

- Hi havia una vegada un grup de tres nois al 1971 a Canadà. Els nois es deien Levi, Karma i Ashano. Tots tres tenien 15 anys. Karma era un expert en la lluita, Ashano era el capità dels 5 prodigis de Japó i Levi era un obsessiónat amb la neteja però lluitava força bé.
 - Una nit, Ashano anava passejant el gos amb el mòbil pel carrer. Uns sequestradors de 27 anys el van ficar dins d'una furgoneta i s'ho van portar a un lloc abandonat. Karma es va adonar que faltava Ashano. El van buscar una estona fins que Ashano els va enviar la seva localització. Primer van trucar a la policia i els van dir que estaven en aquest lloc.
 - Levi i Karma van arribar al lloc i van veure a Ashano lligat a una cadira. Minuts després va arribar la policia, i van aparèixer els dos sequestradors. Els sequestradors van dir que Karma lluitarà a mà lliure contra un sequestrador i Levi amb ganivet amb l'altre sequestrador, si guanyaven li donarien a Ashano viu.
- Karma va guanyar fàcilment perquè va paraitzar els músculs del seu adversari amb tècniques especials.
- Però Levi anava perdent així que del no veia Karma li va donar un cop de peu al sequestrador i va caure.
- Els sequestradors no podien lluitar més i la policia es va emportar els sequestradors.
- Ashano va ser rescatat i, Levi i Karma aquell dia ho havien destacat.

L'Home mort

Hi havia una noia que li agradava anar a visitar el seu avi al cementiri. Un dia, la noia va anar per la nit i va excavar un rovell que venia de la tomba del seu avi.

La noia va sortir corrents a casa i va anar a dormir. Al dia següent, va anar una altra vegada a veure al seu avi i va tornar a excavar un altre rovell...

La noia va anar a mirar d'en veure el rovell i...
i va veure un fantasma!

La noia va trucar a la policia i la policia li va dir que aquell cementiri estava encantat, la noia no va tornar a aquell cementiri mai més.

6è B

Aitana Villaverde

La nena del foc

Hi havia una vegada una nena que es deia Sofia. Tenia onze anys i dos germans grans. El germà més gran es deia Lucas, i tenia vint-i-cinc anys. L'altre tenia dotze anys i es deia Raül.

Un dia, els tres germans es van perdre al bosc. Raül volia anar al bosc, es van perdre. Van anar per un altre camí i després troben un camí i van veure la seva casa i estaven molt contents i van anar corrents a la casa. Estaven molt feliços.

La flor especial

Hi Havia una vegada, a l'any 2004 una noia que es deia Saronium men que es deia Mark. Tenien 18 anys, Es van conèixer al seu institut, ells no ~~s'entien~~ ^{es coneixien} bé, Però el Professor de llengua els va ajuntar tot el trimestre i els dos s'anaven aconseguint millor cada vegada.

Un dia, es van tornar a veure. El Professor va anar al bosc i va agafar una flor, la més especial per a ell. Va buscar la direcció de la casa de la noia i va fer una carta fent-se passar pel Mark. Va enviar-la a casa de la Sara, la Sara la va veure i la va llegir i es va enamorar d'ell i com ell estava enamorat d'ella, van ser novios.

Ara que ja és 2021, Estan casats i tenen dues filles que es diuen Mia i Sandra, tenen 4 anys i són bessones. Ells encara recorden com s'avenien de petits i ho felixos que són ara.

TAMARA Heredia

EL MISTERI

Hi havia una vegada un detectiu que es deia Zakaria. Zakaria era el millor detectiu del món. Un dia Zakaria va trobar un cos, va estar hores i hores investigant, el cos i va descobrir qui era l'assessí. Sami era un dels assassins més perillosos del món i la policia mai el trobava.

Junt al cadàver, Zakaria va trobar una pista important que el va portar a la ciutat on vivia en Sami. Temps després va donar amb ell. Zakaria perseguia a Sami per la ciutat. Sami anava en cotxe i Zakaria també. Després d'hores i hores de persecució es van xocar. Sami quasi mor i Zakaria també. Sami intentava escapar i Zakaria intentava aturar-lo.

Finalment, Zakaria li va poder aturar. Van venir molts policies perquè no s'escapés. Al final, Sami va anar a presó. Tota la ciutat es va quedar tranquil·la.

ELS DRACS

Hi havia una vegada dos dracs: un de gel i l'altre de foc. El drac de gel tenia els ulls del color del cel i era amable, bo i ajudava a tothom. En canvi, l'altre era tot el contrari, amb els ulls tots foscos, era dolent, groter però amable per dins (només que no s'adonava). Tots dos no tenien bona relació, i vivien cadascú en una muntanya diferent.

Un dia qualsevol, estaven buscant menjar i van trobar una fruita que tenia bona pinta i els dos la volien, així que es van barallar, fins que un ocell la va agafar i se la va menjar.

Un dia, van sentir un terratrèmol i les muntanyes es van derrumbar. Tots dos, tristos, es van buscar un altre lloc per viure.

Finalment, van trobar un lloc per viure, que era molt bonic! Hi havia moltes muntanyes, rius, plantes i menjar! Però, de sobte, els dos dracs es van trobar i van iniciar una baralla. Però al final, van fer les pau i van ser amics. També van compartir el lloc per viure, ja que era molt gran.

Nayana Silva Salazar

6^aB

un dia de fa dos anys, en la ciutat de Barcelona, hi havia un senyor que es deia Antonio. Va fer un invent era un cotxe que era automàtic i que anava sol. Va construir l'invent en una fàbrica amb uns pocs companys. Una nit, uns lladres van robar el cotxe i quan ell es va llevar al dia següent va veure que no hi havia el seu cotxe al garatge. Antonio va trucar a la Policia. La Policia va començar a buscar per tota la ciutat, però no el trobava. Els lladres van vendre el cotxe, mentrestant.

Un dia quan el Antonio estava passant per un concessionari va veure el seu cotxe. Va entrar a la botiga i va dir: - És el meu cotxe. L'amo de la botiga va dir:

- Jo l'he comprat.

L'amo de la botiga va trucar a la Policia i ~~Polícia~~ ^{que} va dir que havia de tornar el cotxe a l'Antonio i que havia de donar el nom dels lladres. La Policia va buscar els lladres, els van detenir. L'Antonio es va quedar amb el cotxe, l'amo va ~~retornar~~ ^{perdre} els diners dels lladres i ells van anar a la presó.

